

Uloga žene u feminizmu

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Pravni Fakultet – kriminalistika

UVOD

Feminizam je društveni pokret i doktrina koji se zalaže za oslobođenje žena od nasilja, seksizma i tradicionalnih ženskih uloga (npr. domaćice, supruge, majke, seksualnog objekta...) i za prihvatanje žene kao celokupne ličnosti. Pokret se takođe bori za ostvarenje ekonomske i političke ravnopravnosti žena. Posebno se bavi ukazivanjem na postojanje opresije u svakodnevici, njenom predočavanju javnosti i tretmanu žrtava. Ideja pokreta je ujedinjenje žena kako bi se prevazišla diskriminacija. U početku je ograničen samo na žene, da bi istrajnošću i samoemancipacijom počeo da uključuje i muškarce kao aktiviste.

Feministkinje smatraju da je patrijarhat, kao dominacija muškaraca nad ženama, osnovna vrsta ugnjetavanja, koja se provlači kroz sve sfere. Poznat feministički slogan "lično je političko" ukazuje na to da pojedinačna represija u kući, muža nad ženom, stvara globalnu represiju u društvu, muškarca nad ženom. Feminizam, je naziv za skupinu ideologija, dakle radi se o feminizmima, i političkih pokreta kojima je cilj bio poboljšanje položaja žene u društvu, odnosno izjednačavanje prava žena s pravima muškaraca. Feministički pokret se ispočetka ispoljavao u dva oblika - kao pokret za ravnopravnost u platama i kao pokret za davanje prava glasa ženama. Ovo potonje je s vremenom postignuto u većini zapadnih zemalja nakon Prvog svetskog rata, a kasnije i u ostatku sveta.

Kako je politička, a i ekonomska ravnopravnost žena postignuta u institucionalnom smislu, tako je i feminizam postepeno evoluirao u novu formu tzv. radikalnog feminizma. Feminizam se u poslednje vreme javlja i kao reakcija na porast neo-konzervativizma i verskog fundamentalizma, kojima je cilj vratiti tradicionalne institucije kao i tradicionalni položaj žene u društvu. Jedna od glavnih ženskih borbi u mnogim zemljama je pravo na legalan, besplatan i dostupan pobačaj.

Концепти феминизма почетком 20.века

Снажан замах феминистичке теорије и политичке праксе последњих деценија довео је до преиспитивања концепција, идеја, историје, па и саме садржине појма феминизам. Ако се има у виду историјска перспектива и чињеница да је феминистички покрет једна од битних одредница европског 19. Века, показало се да дефиниција феминизма као теорије и покрета усмерених ка достизању политичких, законских или економских права жена, која су једнака правима гарантованим мушкарцима, није у потпуности одговарајућа. Богатство извора за европску историју у 19.веку указало је на разноврсне активности и различите циљеве праксе и реторике женског покрета. Иако је питање приступа жена свету права и моћи мушкараца имало универзалну тежину, постало је јасно да постоје различити концепти, аналитичке позиције, циљеви и стратегије који нарушавају тезу о кохерентном идејном склопу и пракси покрета.

Шире гледано, европски се феминизам знатно разликовао од америчког, донекле и британског, и то је чинило његово унифицирано појмовно одређење још сложенијим. Начини на које су у Европи формулисани захтеви за еманципацијом жена током 19.века битно су се разликовали од америчких и били су, у већој или мањој мери, засновани на истицању биолошке разлике у оквиру мушког/женске комплементарности, тако да је европски феминизам, уместо за трагање за приступом друштву којим доминирају мушкарци, развио широко засновану критику друштва и његових установа. Осим тога, термин феминизам једва да је постојао и био у употреби пре почетка 20.века. Међутим, од тренутка када је прихваћен, постао је и контраверзан. Реч је почела да се употребљава у француској штампи од двадесетих година 19.века, посебно после првог:

„феминистичког“ конгреса 1892.год. у Паризу. Од тада постаје синоним за еманципацију жена и пре краја века ушла је у јавни говор у Белгији, Француској, Шпанији, Италији, Грчкој, Немачкој, Русији и другим земљама. Крајем века о феминизму се пише у северној и јужној Америци. До 1900.године само прокламовани или набеђени феминисти делили су се на: породичне феминисте, интегралне, хришћанске, социјалистичке, радикалне, мушке итд. У то време започиње сукоб и подела на

„буржоаске“ и „социјалистичке феминисте“. У оквиру новооснованог Немачког женског савеза започела је полемика због искључења жена, чланица Социјалдемократске партије из рада савеза. Та дистинкција брзо се раширила кроз мрежу социјалистичких партија и доминирала је донедавно у историјографији о социјализму и феминизму.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com